

ПРЕС КЛИПИНГ

21-22. јануар 2017.

НАСЛОВИ

Милијарде у радним књижицама (стр.2)

Код газде нема прековремено (стр.3)

Кредити на продужетке најтраженији (стр.4)

Млади беже из села, а варошани све чешће у њих долазе (стр.5)

Решење за лоша предузећа или куповина времена (стр.6)

Неуспешна (и трећа) продаја Желвоза (стр.8)

Грађани Србије дугују најмање у региону: сваки човек по 1.000 евра (стр.8)

НАЈГОРИ БИЗНИСМЕН У СРБИЈИ Богићевић уништио фирму да би је купио за динар (стр.9)

НАВАЛА ЗА ПОСаО ПОРЕЗНИКА За 100 места у Пореској управи чак 1.808 кандидата (стр.11)

Вучић: Највеће улагање у здравство од Другог светског рата (стр.12)

Стефан после повреде на радном месту остао и без посла (стр.13)

Рудари Ресавице позвали Вучића у посету (стр.14)

Милијарде у радним књижицама

Аутор: С. БУЛАТОВИЋ

Буџет Србије ће и ове године давати субвенције великим инвеститорима и малој привреди. Компанијама 11, док за програме подстицаја предузетништва иде 18 милијарди БУЏЕТ ће ове године бити великодушан према инвеститорима, домаћим и страним, па и онима који размишљају о започињању посла. Србија намерава да са 11 милијарди динара, четири више него лане, дотира велике компаније. Истовремено се наставља подршка малим предузећима и отпочиње “Деценија предузетништва”, чији ће програми коштати близу 18 милијарди динара, две више него у 2016.

У тим милијардама крије се и новац за незапослене. Кроз програме Националне службе, за мере активне политике запошљавања, обезбеђено је 2,8 милијарди динара, као и 550 милиона динара који ће бити усмерени на подстицање запошљавања особа са инвалидитетом.

Национална служба за запошљавање ће током фебруара 2017. године расписати јавне позиве и конкурсе, а рачунају да ће програм обухватити најмање 131.230 незапослених.

- У фокусу политике запошљавања у 2017. години налазиће се са једне стране послодаваци који припадају приватном сектору, а са друге незапослени, међу којима су приоритет категорије теже запошљивих, односно они тражиоци запослења којима је потребно пружити додатну системску помоћ и подршку у процесу интеграције или реинтеграције у свет рада - објашњавају у Министарству привреде. - Остали програми су усмерени на подршку почетницима у пословању, развоју предузећа, увођењу стандарда, подршку извозу и за индиректни ефекат ће бити нова запошљавања. Министарство привреде тренутно ради опсежну анализу ефеката протекле године предузетништва и она ће дати податке и о утицају осталих програма на раст запослености. Важно је и добро пословно окружење, зато се паралелно ради и на једном и на другом плану. Да резултата има, потврђује и напредак Србије на “Дуинг бизнис” листи.

ЗАПОСЛЕНОСТ НА крају трећег квартала прошле године, према Републичком заводу за статистику, регистровано је 2.022.788 запослених. То је 29.191 више него у истом периоду 2015. године. Запосленост је већа за 1,5 одсто. Рачунају се запослени на одређено и неодређено, ангажовани по уговору о делу и пољопривредници.

Директне субвенције радних места од самог почетка изазивају многобројне полемике. Домаћи инвеститори не успевају да се за њих изборе онолико колико и велике, стране компаније. Од ове године важе нижи “цензуси” улагања, а надлежни верују да ће они донети бољу заступљеност српских предузећа. Ни струка нема јединствен став по овом питању.

- Верујем да је подстицање домаћих предузећа која започињу посао добра ствар - каже Љубомир Маџар, професор Економског факултета. - Тешко је покренути бизнис, ликвидност је лоша, тешко је наплатити потраживање, лакше је направити производ и испоручити га, него дочекати новац. Та помоћ у почетном периоду је добра, али је треба временски ограничити, јер дете треба да стане на своје ноге. Што се тиче страних инвеститора, нисам за субвенције, иако то раде и друге државе. Уколико је пројекат рентабилан, инвеститор ће доћи и без подстицаја. Уколико је лош, онда не треба да крене ни уз субвенције, јер ће инвеститор покупити ствари чим узме дотације.

ВИШЕ ФИРМИ И ПРЕДУЗЕТНИКА

У 2016. години, подаци су Агенције за привредне регистре, основано је 8.429 привредних друштава и 33.615 предузетника, док је из регистра избрисано 2.458 привредних друштава и 22.270 предузетника. Тако имамо око 6.000 више фирми и око 11.300 предузетника.

У 2015. години основано је 8.180 привредних друштава и регистровано 33.434 предузетника, док је из регистра избрисано 2.383 привредна друштва и 32.733 предузетника.

Код газде нема прековремено

Аутор:Ј. Ж. С.

У Србији се све чешће на радном месту остаје дуже од осам сати, без накнаде

Рад дужи од законског најчешће се јавља сезонски у грађевинарству и пољопривреди

ПОСЛОДАВЦИ у Србији све чешће остављају раднике на радном месту дуже од осам сати.

Током прошле године инспектори рада су највише примедби због рада дужег од предвиђеног имали у трговинама на велико и мало, у прехранбеној производњи, али и у области смештаја и исхране.

У Министарству за рад наглашавају да у пракси има послодаваца који поштују Закон и запосленима исплаћују дневнице за прековремени рад, али има и оних који то не чине.

- Прековремени рад често није организован у складу са прописима и у тим случајевима инспекција рада подносила је захтеве за покретање прекршајних поступака против послодаваца - кажу у овом министарству.

Рад дужи од законског се најчешће јавља сезонски у грађевинарству и пољопривреди.У

синдикатима истичу да се прековремено ради углавном у приватном сектору, али није непознат ни у државном сектору и јавној управи. И једни и други сматрају да дужи останак на послу од два до три сата не треба платити, али број пријава инспекцији рада је ипак минималан, с обзиром на то да већина запослених има страх од губитка посла уколико би се усудио да цинкари газду.

По слову закона радна недеља може да буде продужена највише осам прековремених сати и тај рад мора да се плати најмање 26 одсто од основице, а ако послодавац има добру вољу он може бити и виши.

Зоран Михајловић, секретар Већа Савеза самосталних синдиката Србије, каже да газде често не познају ни ноћни рад и празничну дневницу, која би по прописима требало да буде исплаћена 110 одсто од основне зараде.

- У трговинским ланцима и угоститељским објектима најчешће се прековремени сати готово никада не плаћају - истиче наш саговорник. - Све чешће се може чути да и у државном сектору запослени остају дуже на послу, иако овде то најпре не би смело. Подразумева се да се не плаћа. Чак и у неким министарствима радници остају дуже од пуног радног времена.

У овом синдикату жалбе све чешће стижу од запослених из јавног сектора од здравства, образовања, јавних предузећа, односно оних који су још државна или у власништву локалних самоуправа, као и из оних која се баве комуналним делатностима.

Михајловић говори да они као синдикат не могу да реагују без пријаве, а најављено отпуштање вишка радника у јавном сектору још више је уплашило људе.

- У трговинама се на сат и не гледа чак и за време празника, ради се продужено и никада се то не евидентира кроз плату, већ се претвара у слободне дане - каже Михајловић. - Нажалост, и они пропадају јер се морају искористити у, рецимо, наредних шест месеци или годину дана.

КАЗНЕ ДО 1,5 МИЛИОНА ДИНАРА

У Србији нико нема евиденцију о томе колико се ради и колико су радници за то плаћени, без обзира на то да ли је у питању јавни или приватни сектор. Те податке немају ни Завод за

статистику, министарства финансија и државне управе. Уколико на захтев послодавца запослени раде прековремено дуже од осам сати недељно, Закон за тог послодавца предвиђа казну од 600.000 до 1,5 милиона динара за послодавца који је правно лице, и од 30.000 до 150.000 динара за одговорно лице у правном лицу, односно од 200.000 до 400.000 динара за послодавца који је приватни предузетник.

ПОЛИТИКА ONLINE

Кредити на продужетке најтраженији

Аутор: [Јована Рабеновић](#)

Зајмови којима се рефинансирају раније преузете обавезе за годину дана порасли за чак 52 одсто

Пажљиви хроничари цене задуживања на нашем банкарском тржишту кажу да је пад камата за динарско задуживање стао. Сада се често може чути да су камате на историјски ниском нивоу, међутим дужници сматрају да су у поређењу с другим земљама и даље високе поготово када се узме у обзир да су камате у Европској унији и даље око нуле.

Стручњаци разлог за то виде у томе што је Народна банка Србије (НБС) престала да обара референтну каматну стопу, а сада као да ју је замрзла на четири одсто. Наиме, од јула 2016. године ова камата, коју банкарски гледају када формирају цене својих динарских зајмова, стоји на четири одсто, а пре тога је од фебруара 2015. износила 4,25 одсто. Иначе, од новембра 2014. до сада, што значи за нешто више од две године, референтна камата је смањена с осам на четири одсто.

Верољуб Дугалић, секретар Удружења банака, каже да ако се инфлација задржи на ниском нивоу и не буде поремећаја на међународном тржишту који би утицали на њихово повећање, може се очекивати да ће се наставити благи пад камата.

– На висину камата и тражњу за кредитима утицаће и висина референтне каматне стопе, која је сад на нивоу од четири процента, сматра Дугалић.

Подаци Удружења банака показују да клијенти банака и те као искоришћавају предности јевтинијег задуживања, јер су зајмови за рефинансирање раније преузетих обавеза за годину дана порасли за чак 52 одсто. Управо ови зајмови, као и стамбени код којих је годишњи раст износио 3,2 одсто, допринели су да су укупни кредити грађана за годину дана већи за 12 одсто.

– Раст рефинансирајућих зајмова је разумљив јер дужници сада могу да отплате раније преузете обавезе по повољнијим условима и да камате које су код првобитног задуживања биле више замене нижим. Тиме добијају значајно мању месечну рату. Исту логику примењује и држава која настоји да искористи пад камата на међународном тржишту и старе скупље зајмове замене новим јевтинијим – каже Дугалић.

Небојша Савић, члан Савета гувернера, каже да је на смањењу камата доста урађено и да је тачно да су камате на историјски ниском нивоу.

– Камате не могу стално да падају и морају у једном тренутку да се стабилизују што је економска логика. Мора да се зна да на финансијском тржишту постоје две стране: депоненти финансијских средстава, значи штедише и корисници тих финансијских средстава, а то су они који узимају кредите. Добро је што су код нас камате на штедњу позитивне што значи да су

штедише ипак обештећене иако не могу да живе од ренте, док дужници морају да знају да су узели нечије паре – каже Савић.

Подаци Народне банке из последњег извештаја о инфлацији показују да су камате на динарске кредите привреди у јесен ове године пале на око шест одсто годишње, док су они индексирани у еврима коштали око 3,5 одсто. И инвестициони и они за обртна средства.

Иначе у НБС кажу да је њихов извршни одбор одлуку да задржи референтну камату на четири одсто донео имајући у виду факторе инфлације, ефекте досадашњег ублажавања монетарне политике и чињеницу да је циљ за инфлацију од почетка ове године нижи и да износи три плус минус 1,5 процентних поена. Извршни одбор очекује да ће инфлација остати ниска и стабилна и да ће се од почетка ове године кретати у границама циља. Таквом кретању инфлације допринеће опоравак домаће тражње и светске цене нафте, као и постепен раст инфлације у међународном окружењу, пре свега у зони евра која је наш најзначајнији спољнотрговински партнер. С друге стране, релативно ниски трошкови у производњи хране још неко време ће деловати дезинфлаторно.

Млади беже из села, а варошани све чешће у њих долазе

Аутор:Љ. Малешевић

Српска села су све празнија, а у њима живот одржавају стари, болесни и немоћни мештани. Старост и немоћ давно је загосподарила не само у руралним и неразвијеним деловима Србије већ и у селима близу великих градова као што су Београд, Нови Сад, Крагујевац, Крушевац, Врбас, Инђија, Чачак, Алексинац, Ваљево... Статистички подаци о унутрашњим миграцијама показују да радно способно становништво одлази из села у градове у потрази за кором хлеба и да прети опасност да српска насеља остану празна. У исто време, подаци Црвеног крста Србије, који је недавно спровео истраживање уз подршку Популационог фонда УН и у сарадњи с повереницом за заштиту равноправности, показују да данас у српским селима живи чак 22 одсто становника које у њима није рођено.

Тако је сада Србија у апсурдној ситуацији да мештани села одлазе, а њихове напуштене куће купују варошани, односно они који никада пре одласка у пензију или останка без радног места нису живели на селу нити се бавили пољопривредним радовима. Као разлог за одлазак на село старији варошани истичу да су остали без посла и уз велике муке стигли до „цркавице” од пензије, а од тих пара не могу да плаћају комуналне и остале трошкове на граду. Има и оних који су на село дошли због тога што су желели да станове оставе деци јер су свесни тога да данас млади сами не могу себи обезбедити кров над главом. Као велики мотив живота на селу варошани виде и мир, тишину и околину коју само село пружа. Уз то, наглашавају, могу још увек да се баве ситнијим пољопривредним радовима и од њих помажу својој деци која су остала у великим градовима.

По истом истраживању о статусу становништва села старијег од 65 година, велики број старих особа у руралним подручјима живи без брачног партнера и с тешким осећајем усамљености. Показало је, такође, да већину руралног становништва чине старије жене. Чак 33 одсто становништва српских села још увек има земљани под, 30 одсто нема купатило, 20 одсто не поседује радио, телевизор или телефон, 14 одсто нема текућу воду, а има и три одсто оних који у кући немају струју. Чак 75 одсто сеоског становништва не поседује аутомобил, комби или

трактор. Око 15 одсто дугује за струју и порез, а мање од половине је у стању да редовно измирује финансијске обавезе, поготово оне према здравственом и пензијском осигурању, тако да велики део њих нити има здравствену књижицу нити је остварило право на пензију. Осим година које имају, данашњи времешни мештани српских села имају и нарушено здравље јер се веома мали проценат у овом истраживању изјаснио да је добро. Две трећине сеоског остарелог становништва има хроничне болести, а свака трећа особа током прошле године била је везана за постељу. Три процента је стално у постељи, односно у инвалидским колицима. Социолог Градимир Зајић, који је учествовао у истраживању, наглашава да је готово половина старијег становништва данас у статусу удовица, односно удовац. По његовим речима, свака пета особа старија од 60 година која данас живи у неком од српских села нема деце, а две трећине њих имају децу која живе далеко па на њихову помоћ не могу рачунати. Свега трећина старих особа, наглашава он, живи у вишегенерацијској породици и треће доба проводи у друштву своје деце, унука и праунука.

Изгубили 311.139 становника

Председник Црвеног крста Србије Драган Радовановић истиче да се српска села данас истовремено суочавају с миграцијама становништва у градове, али и депопулацијом. Објашњава да, по подацима из последњег пописа становништва из 2011. године, произлази да се сеоско становништво за девет година, од претходног пописа 2002. године, смањило за 311.139 становника, што је чак десет процената.

Решење за лоша предузећа или куповина времена

Пише: М. Обрадовић

***Иако закон није имао ту намеру у пракси се УППР свео на финансијско реструктурирање. Без икаквог обраћања пажње шта стоји иза тога и шта треба да се промени у пословању предузећа, кажу стручњаци**

Када је у мају прошле године истекла заштита од поверилаца предузећима у реструктурирању држава је нашла решење у "унапред припремљеном плану реорганизације" (УППР). Идеја је била да предузећа буду ослобођена дугова и тако наставе да раде уопште занемарујући чињеницу да се тиме не решавају проблеми који су и довели до гомилања дугова. До краја године поднето је неколико УППР-ова, а многи судови нису прихватили. Највећи УППР је свакако РТБ Бора где је отписано 900 милиона евра старих дугова, од укупно 1,2 милијарде нагомиланих обавеза. Међутим, иако је у августу усвојен УППР, већ у новембру РТБ се нашао на списку највећих дужника ЕПС-а са око четири милијарде дуга за струју направљеног само у 2016. години, а по први пут се нашао и на списку директних корисника буџетских субвенција од две милијарде динара у 2017. Такође је према УППР-у расписан и тендер за професионални менаџмент, а цео УППР се заснива на проналаску стратешког партнера који би уложио новац у отварање нових рудника бакра чија би се руда топила у борској топионици и тако остваривали приходи. У случају ФАП-а УППР се свео на то да држава конвертује 8,5 милијарди динара потраживања у капитал и преда ово предузеће војсци као део наменске индустрије. У ФАМ-у је отписан дуг од 103 милиона евра, а УППР је прихваћен и у Трајалу и Тигру. Остаје неизвесно да ли ће предузећа успети и да их се придржавају и

испуњавају редовно своје обавезе. Рецимо, две банке су прекинуле УППР Беохемије зато што нису веровале у план менаџмента и отерале ову фирму у стечај.

Спас у УППР-у је потражио и Интеркомерц Горана Перчевића 2014. године са намером да олакша терет дугова тешких скоро 300 милиона евра репрограмом на девет или 10 година и грејс периодом до две године у зависности од класе поверилаца. На пример у УППР су се нашли и трговински ланац беле технике Техноманија, затим кланица Биг Бул и Лука Београд. Међутим, како истичу стручњаци, код нас је УППР схваћен искључиво као начин да се одложи плаћање обавеза, али не и да се утврди како је уопште дошло до толиких дугова.

Како објашњава Урош Ћамиловић, директор Одељења за пословно саветовање ревизорске куће БДО, у УППР-овима које предлаже менаџмент, увек стоји да су за дугове криви неки спољни разлози, криза, ситуација на тржишту и да је разлог увођења УППР-а велика задуженост.

"Велика задуженост и лоши финансијски резултати нису сами по себи проблем већ су одраз проблема који је довео до тога. То су најчешће лош менаџмент, лоше планирање, претерано инвестирање или претерано трошење. Иако закон није имао ту намеру у пракси се УППР свео на финансијско реструктурирање. Без икаквог обраћања пажње шта стоји иза тога и шта треба да се промени у пословању предузећа", каже Ћамиловић додајући да су за то углавном криви повериоци, банке и добављачи јер прихватају такве планове.

Према речима Милована Поповића директора БДО разлог за то је што повериоци то прихватају, банке првенствено, зато што на тај начин могу да у својим билансима представе пласман као бољи него што јесте, да смање резервисања и тако ослободе нека средства.

"Оно што би требало да се стварно деси је да се у УППР-у прикажу ствари које би требало да се суштински промене у фирми, а то је отклањање узрока настанка дугова", напомиње Поповић.

То је углавном разлог зашто велики број предузећа ни не успе да заврши УППР успешно. У плановима углавном стоји да ће након отписа дела дуга или грејс периода предузеће моћи да редовно отплаћује све текуће трошкове и дугове и то без могућности да се задужују код комерцијалних банака. Уз то како објашњава Милан Маринковић партнер у ВМ еквитис, фирми која се бави реструктурирањем предузећа, банке не дају кредите фирмама које су у УППР-у, мада би некима мала финансијска ињекција омогућила опоравак. Такође, добављачи траже више цене и авансно плаћање, а купци нерадо сарађују са фирмом у УППР-у.

"Према нашем искуству предузећа касно предлажу УППР, када су рачуни већ у блокади, а онда је тешко нешто поправити. Око половине санационих УППР-ова преживи, а слично је и са ликвидационим у којима предузеће распродаје имовину како би вратило дугове. Има и случајева када се УППР користи за малверзације. Када суд прихвати УППР добија се заштита од блокаде рачуна шест месеци и неки то користе да би мували, завршавали неке илегалне послове...", каже Маринковић додајући да је УППР ипак добра ствар као алтернатива банкроту. За Љубодрага Савића, професора на Економском факултету у Београду УППР би био добро решење за неку привреду јачу од српске и у којој влада већа финансијска дисциплина.

"У пракси код нас када предузеће упадне у кризу тешко из ње излази. Рецимо не видим да УППР може помоћи РТБ Бору. Невероватно је да је то предузеће нагомилало 1,2 милијарде евра дуга. То је последица приступа да се све решава постепено уместо да се уклони канцерогено ткиво", сматра Савић.

Неуспешна (и трећа) продаја Желвоза

Пише: Дејан Ђорић

Трећа продаја стечајног дужника ФЖВ Желвоз а.д. у стечају из Смедерева, биће проглашена неуспешном, потврђено је Данасу у Агенцији за лиценцирање стечајних управника, којој предстоји формалност, да сачини записник и за данас заказано надметање прогласи неуспешним.

“Јавно надметање за куповину Желвоза требало је да се одржи данас у подне, али пошто није доспела ниједна понуда, продаја ће бити проглашена неуспешном”, изјавио је за Данас стечајни управник.

Рок за откуп документације и уплату депозита био је 13. јануар, тако да је још тада било извесно да ће и трећа продаја овог правног лица у стечају методом јавног прикупљања писаних понуда, завршити као претходна два (неуспела) покушаја.

Извор Данаса у Одбору поверилаца Желвоза у стечају, који је захтевао анонимност, каже да су још после прве продаје упутили препоруку да се коригује процењена вредност, али да коначну реч има Агенција за лиценцирање стечајних управника, као и да ће такву препоруку предложити и после најновије (данашње) неуспеле продаје.

Процењена вредност била је 1,15 милијарди динара, као и у претходна два прошлогодишња (јун и октобар) покушаја продаје, а у тексту огласа се наводи да “процењена вредност имовине није минимално прихватљива вредност, нити је на други начин обавезујућа или опредељујућа за понуђача приликом одређивања висине понуде”.

Право учешћа у поступку продаје имала су сва правна и физичка лица, након откупа продајне документације у износу од 100 хиљада динара и уплате депозита у износу од 230,6 милиона динара, или полагања неопозиве првокласне банкарске гаранције наплативе на први позив.

Подсећамо, тадашња Агенција за приватизацију је 2011. године поништила купопродајни уговор за смедеревски Желвоз са већинским румунским власником због неиспуњавања купопродајних обавеза. Фабрика, која је тада запошљавала око 1.450 радника, била је продата 2007. године румунском конзорцијуму Грампет-Ремар за 1,15 милиона евра.

Од тада, наставља се суноврат фабрике све до 2015. године када је стављена тачка и отворен стечајни поступак.

Према наводима у образложењу решења Привредног суда у Пожаревцу, стечајни дужник је у тренутку отварања стечаја био у непрекидној блокади у трајању од око хиљаду дана, а неизмирене обавезе далеко су превазилазиле вредност имовине стечајног дужника.

Грађани Србије дугују најмање у региону: сваки човек по 1.000 евра

Пише: М. Обрадовић

У последњих 10 година задуженост грађана код банака увећана је близу 2,5 пута, са 401 евра 2006. године на 986 евра на крају 2016. године, показују подаци Удружења банака Србије.

У свакој од ових десет година грађани су увећавали свој дуг банкама, осим 2009. године када је због глобалне кризе задужење смањено за око 40 евра по становнику.

Од тада до данас, највећи раст задуживања забележен је баш у прошлој години, када су дугови банкама повећани за целих 90 евра по становнику.

Укупан дуг грађана у 2016. је износио 6,97 милијарди евра, а расту су највише допринели кредити за рефинансирање и готовински кредити. Захваљујући паду каматних стопа и на кредите у еврима и на кредите у динарима у 2016. години, велики број грађана је заменио старе скупље, новим јефтинијим кредитима, па су зајмови за рефинансирање забележили раст од чак 52 одсто у току прошле године, док су кеш кредити скочили за 18,5 одсто.

Упркос великом расту задужености грађана и то посебно имајући у виду чињеницу да је у последњих осам година српска економија три пута била у рецесији, становништво Србије је и даље међу најмање задуженим у региону и апсолутно и у поређењу са просечном платом. Тако је просечан дуг по становнику од 986 евра 2,7 пута већи од просечне нето плате од 370 евра. Становници Босне и Херцеговине су у просеку дужни 2.407 конвертибилних марака односно 1.230 евра што је 2,8 пута више од просечне плате од 435 евра. Црногорци су дужни банкама три просечне плате. Док је дуг по човеку 1.550 евра, просечна зарада је 503 евра. На подручју бивше Југославије или како се то данас зове Западног Балкана, по задужености предњаче Хрвати. На њихових 750 евра просечне плате долазе дугови по човеку од око 3.800 евра, чак пет пута више од зараде. У Словенији је тај однос нешто мањи, на просечну зараду од 1.020 евра долази задуженост од преко 4.200 евра по становнику.

Гледајући овај однос чини се да још има простора за грађане Србије да подижу кредите, а према речима генералног секретара Удружења банака Србије Верољуба Дугалића са повећањем примања грађана повећаваће се и кредитна задуженост.

То потврђују и примери развијених земаља у Европи. Државе са највишим стандардом Холандија, Норвешка, Данска, Шведска имају највећу задуженост домаћинства према расположивом доходу. У Данској је просечна задуженост домаћинства 2,4 пута већа од расположивог дохода, у Холандији 2,7 пута, а Шведској 1,5 пут. Најмања задуженост је код источно европских земаља у Литванији и Летонији где је испод 40 одсто.

Међутим анализирајући однос задужености и депозита у банкама, ствари стоје нешто другачије. Све наведене земље имају веће просечне депозите од просечне задужености, али покривеност кредита депозитима грађана Србије је међу најмањим у региону.

Тако Словенци који имају номинално највећи дуг према банкама по човеку, имају убедљиво и највећу штедњу. На кредите вредне 4.200 евра у просеку долазе депозити од око 7.900 евра по човеку (1,88 пута већи од задужености). Црногорци имају покривеност кредита депозитима од 1,5 пута. На просечан дуг од 1.550 евра долази депозит у банци од 2.380 евра. Код Хрвата је слична ситуација, депозит по глави становника је 1,4 пута већи од задужености по човеку (5.300 евра у односу на 3.800 евра). На зачелу се налазе БиХ и Србија. Код нас на 986 евра задужености долази штедња од 1.250 евра по човеку што је 1,25 пута више, док је у Босни и Херцеговини тај однос 1,2, односно на задуженост од 1.230 евра долази штедња од 1.470 евра у просеку.

НАЈГОРИ БИЗНИСМЕН У СРБИЈИ Богићевић уништио фирму да би је купио за динар

Аутор: Слађана Вукашиновић

Акумулатори "блек хорс" од 17. јануара се више не производе јер је након искључења струје Фабрика акумулатора у Сомбору врата затворила и за последњих 150 радника.

Тако је још једна компанија из некада моћног пословног царства Мирослава Богићевића на ивици пропасти, а кривац за овако неславни крај, по мишљењу групе радника, јесте власник. Наиме, они тврде да Богићевић, прикривеним и незаконитим радњама, преко закупца "Дем хелас", фирме чији је сувласник и један од оснивача Бранимир Туцаковић, бивши радник и његов добар пријатељ, нагомилавањем дугова тера фирму у банкрот, да би је након тога купио по багателној цени. У прилог оваквој тези наводе и опструкцију продаје фабрике из стечаја,

када су представници "Дем хелса" механизацијом блокирали капије фабрике и спречили обилазак потенцијалног купца, компаније "Ехиде" из Америке. Све то је за њих сумњив сценарио, јер Богићевић терањем фабрике у банкрот жели да је се поново докопа, сада без дугова, који су око 50 милиона евра.

- Поступак издавања у закуп фирми "Дем хелас" је обавијен велом тајни. Наиме, тадашња стечајна управница Злата Ракић, без сагласности одбора поверилаца, под притиском 4. маја 2016. потписује уговор са "Дем хелсом" и то са месечном закупнином од 30.000 евра. Ипак, нови купац не жели да их плаћа. Не плаћа ни струју и друге дажбине. Зато стечајни управник Предраг Љубовић 28. августа раскида уговор и налаже "Дем хелосу" да напусти фабрику. Суд 9. новембра доноси пресуду о исељењу, али се купац не исељава јер је упутио жалбу - тврди група радника ФАС-а.

Највећи губитници су радници, њих 700, који су остали без посла

Они додају да све то одуговлачење изнурује компанију.

- Највећи губитници ове гимнастике су радници и држава јер је 700 њих остало без посла. Богићевић нас је довео до просјачког штапа, а држава га награђује уместо да га казни. Тамо долази са два "мерцедеса" најновије класе и тврди да ће нам опет бити послодавац. Купиће је за један динар и биће на добитку. То држава ћутке гледа - кажу радници ФАС-а.

Њихове тврдње индиректно потврђује и стечајни управник Предраг Љубовић.

- Не желим да коментаришем какве су намере власника Мирослава Богићевића. Оно што желим да кажем, то је да сам ја поступао у складу са захтевом Одбора поверилаца, који је тражио да се раскине уговор јер се није плаћала закупнина и да се упути захтев ЕПС у да се струја искључи јер нови купац је није платио 81 милион динара - каже Љубовић за "Блиц". Стеван Војкић, члан Одбора поверилаца, мало је прецизнији.

За раднике би најгори сценарио био терање фирме у банкрот. Да ли тако и Мирослав Богићевић хоће да дође до ње, не знам, али знам да би банкротом фирму неко могао да купи и за један динар Стеван Војкић, члан Одбора поверилаца

- Сва ова дешавања су негативна за фабрику и њену продају. Постоје више сценарија који би могли да се реализују. За повериоце и раднике био би најлошији онај који би отерао фирму у банкрот. Да ли на тај начин и Мирослав Богићевић хоће да дође до ње, не знам, али знам да би банкротом фирму неко могао да купи и за један динар. То што ће више стотина радника остати и без отпремнина и неисплаћених плата, никога не брине - каже Војкић.

Богићевић: Стечајни управник уништава фабрику

Мирослав Богићевић тврди да је он још увек власник ФАС-а и да стечајни управник намерно уништава фирму како би она банкротирала.

Ту фабрику жели да купи онај који је купио и рудник "Зајеча" јер су тамо сировине за производњу акумулатора. И ја сам тај рудник због тога купио. Тврдим да се све намерно опструише Мирослав Богићевић

- Не радим ја никакве закулисане тадње и не правим ја проблеме фабрици, већ стечајни управник. Он то не ради да бих ја дошао за мале паре до ФАС, већ неко други. Ту фабрику жели да купи онај који је купио и рудник "Зајеча" јер су тамо сировине за производњу акумулатора. И ја сам тај рудник због тога купио. Ја сам упућен око свега што се дешава и обилазим ту фабрику јер сам још увек њен власник. Тврдим да се све намерно опструише јер сада када је и струја искључена то више није фабрика него отпад, који ће неко да купи за мале паре. За то и имам доказе јер је "Дем хелас" хтео да плаћа струју, али стечајни управник је то спречавао. Чак је и уговор са ЕПС био спреман да се потпише, али је то стопирано - каже Богићевић.

На наше питање да ли је Туцаковић само параван који спроводи његове интересе, Богићевић каже:

- Туцаковића познајем као што познајем и господина Каранаслоса, посланика грчког парламента, који је сувласник "Дем хеласа", али они спроводе своје, а не моје интересе.

НАВАЛА ЗА ПОСАО ПОРЕЗНИКА За 100 места у Пореској управи чак 1.808 кандидата

Аутор:Слађана Гаврић

На конкурс Пореске управе за 100 нових инспектора пријавило се чак 1.808 кандидата, сазнаје "Блиц".

Према нашим информацијама, скоро сваки кандидат конкурисао је за већи број позиција, што практично значи да је интересовање за једно радно место огромно.

Пореска управа је расписала конкурс за позиције вишег инспектора, инспектора и млађег инспектора, чија ће просечна месечна примања износити око 48.000 динара.

- Највише инспектора биће распоређено у Београду и Новом Саду, а мањи број у Нишу и Крагујевцу и другим градовима Србије. У зависности од позиције, њихове плате ће се кретати од 38.000 до 58.000 динара - наводи извор "Блица".

Према условима конкурса, за сва радна места у Пореској управи захтева се искуство у струци, и то минимално од годину до седам година. Што се образовања тиче, кандидати морају да имају завршен Правни или Економски факултет.

Пореској управи неопходни су људи који ће обављати послове теренске и канцеларијске контроле, аналитичко-пореске послове и послове наплате пореза

- Најкраћи стаж потребан је за место млађег пореског инспектора за аналитичке послове канцеларијске контроле. Седмогодишње искуство очекује се од виших инспектора. Пореској управи неопходни су људи који ће обављати послове теренске и канцеларијске контроле, аналитичко-пореске послове и послове наплате пореза - објашњава наш саговорник.

У Пореској управи су нам потврдили да је у току тестирање кандидата и да се на конкурс пријавило више од 1.800 људи. Како наводе, први део тестирања за кандидате обављен је прошлог викенда на Правном факултету у Београду. Остали кандидати за инспекторе Пореске управе биће тестирани на истом месту овог викенда.

Како су навели, кандидати који испуњавају услове за рад прво ће проћи писмену проверу знања познавања законских прописа, а потом следе провере осталих знања и вештина неопходних за обављање функције инспектора.

За све кандидате важи правило да морају да прођу проверу знања законских прописа, и то Закона о државној управи, Закона о пореском поступку и пореској администрацији, Закона о порезу на додату вредност, Закона о порезима на имовину који регулише порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права, Закона о општем управном поступку, Кривичног законика, као и Законика о кривичном поступку.

Вучић: Највеће улагање у здравство од Другог светског рата

Извор:Н1

Председник Владе Србије Александар Вучић рекао је да држава највећи део буџета одваја за здравство – око две милијарде евра, и да ће улагања у ту област у 2017. бити највећа у последњих 70 година.

Вучић је на конференцији за новинаре у Влади Србије оценио да су планови у здравству за ову годину “импресивни”. “Тако нешто нисмо урадили у претходних 70 година, од Другог светског рата нисмо имали”, рекао је он.

За два месеца бића, како каже, отворен нови Клинички центар у Нишу у чију изградњу и опремање је уложено 35 милиона евра.

Ове године почеће изградња и нових објеката клиничких центара у Београду, Новом Саду и Крагујевцу. У Клинички центар Србије, чија се реконструкција најављује још од 2009. године, биће уложено 122 милиона евра, најавио је Вучић изразивши уверење да ће сви “бити одушевљени” када виде како ће тај комплекс изгледати после обнове.

За изградњу и опремање Клиничког центра у Новом Саду биће издвојено 47 милиона евра, а у Крагујевцу 35 милиона евра.

Вучић је подсетио да су прошле године набављена четири акцелератора, као и да је планирана набавка још осам који ће бити распоређени у Београду, Нишу, Крагујевцу и Кладову.

После набавке гама ножа којим је обављено 800 захвата на лечењу тумора мозга, Србија планира набавку и тзв. сајбер ножа који се користи у лечењу малих тумора, навео је Вучић, истичући да тренутно за такве захвате мора да се иде у Минхен или Атину, јер сајбер нож ближе не постоји.

Србија ће, како је рекао, направити и три ангио-сале које омогућавају лекарима да брже интервенишу после инфаркта и спасу живот пацијента. Једна ангио-сала ће се налазити у Ургентном центру, једна у КБЦ Бежанијска коса, а једна у Чачку.

Вучић је најавио и реконструкцију постојеће зграде Дечије болнице у Тиршовој у Београду за шта ће бити издвојено пет милиона евра, а поред ње ће бити изграђена и нова болница – Тиршова 2 – која ће се простирати на 30.000 квадрата и у чију изградњу и опремање ће бити уложено 52 милиона евра.

За лечење деце оболелих од ретких болест у 2017. биће издвојено 1,1 милијарду динара, рекао је премијер, оценивши да зај новац није довољан за лечење све деце, али да је “корак од седам миља” у односу на 2012. годину када је за те сврхе било издвојено 130 милиона динара.

Вучић је најавио и да ће у обнову ГАК Вишеградска бити уложено 7,5 милиона евра, у педијатријску болницу у Земуну 3,5 милиона евра, у Институт за кардиоваскуларне болести Дедиње 17 милиона евра, у Клинику за неурохирургију 12 милиона евра, а у реконструкцију и опремање Ургентног центра у Београду 3,9 милиона евра.

Премијер је рекао и да ће КБЦ Драгиша Мишови бити комплетно обновљен, те да су у току преговори са Европском инвестиционом банком о пренамени 50 милиона евра из кредита, како би били обновљени и ГАК Народни фронт, Ортопедија на Бањици и Институт за онкологију и радиологију.

Вучић је најавио и набавку нових скенера, магнетних резонанци, рендгенских апарата и 25 возила хитне помоћи.

Рекао је и да је решен проблем са наплатом епидуралне анестезије у Нишу, тако да је та услуга сада бесплатна на целој територији Србије.

Председник Владе је рекао и да медицинске сестре у Србији више неће имати умањену плату, као и да ће примања бити повећана и лекарима. "Неће бити довољно да се меримо са Западом и да можемо све да задримо, али моћи ће да виде будућност у својој земљи, да остану овде", рекао је Вучић и додао да је у претходном период запослено 1.000 лекара и сестара, и да ће са наставити са тим.

Вучић је рекао и да је суфицит у буџету у јануару већи од планираног, и изразио је наду да ће, уколико се такав тренд настави и у наредна два-три месеца, бити више још новца за капиталне инвестиције.

Стефан после повреде на радном месту остао и без посла

Извор: Н1

Двадесетједногодишњи Стефан Искреновић из Прокупља од фабрике Леони тражи одштету, јер је после повреде на радном месту, од које се још опоравља, остао и без посла - уговор о раду није му продужен.

У Леонију кажу да жале због здравствених потешкоћа са којима се суочио и тврде да су поступили у складу са законом и начелима хуманости. Стефан сада прикупља потписе бивших колега да га менаџмент врати на посао, јер је због великих трошкова лечења у безизлазној ситуацији.

Некада међу 16 најбољих младих одбојкаша у Србији, Стефан Искреновић сан о томе да постане члан репрезентације заменио је другим – да може да хода без штака. Како он каже "ноћна мора" почела је децембра 2015. када је на радном месту у прокупачкој фабрици Леони излетела машина.

"Покидан ми је квадрицепс, предњи лигамент је накидан био, излетео ми је дискус, имао сам упалу нерва ишијадикуса, имам контрактуру колена", каже бивши радник Леонија Стефан Искреновић.

Погрешна дијагноза, затим дијагноза са којом нема права на бањско лечење, од повреде која може да се санира за неколико месеци, Стефана су на неколико месеци везале за кревет. Сада може да хода, али годину дана после повреде и даље траје лечење. Уобичајен живот двадесетогодишњака се, каже, преокренуо.

"Преподне на факултету, па идем у другу смену, после тога на тренинг. Константно сам радио, константно сам био у покрету. Одједном, цео свет ми се срушио. Изгубио сам буквално све", наводи он.

У Леонију кажу да су, управо због грешке лекара, добијали документа у којима је писало да је реч о лакој телесној повреди, да су уз стандардну заштиту и осигурања која имају сви запослени Стефану нудили и посебну помоћ и плаћање трошкова лечења.

Из компаније Леони саопштили су да је Стефану за смештај у хотелу Шумадија у Рибарској бањи исплаћено 367.744 динара, а да су за физиотерапеуте и друге трошкове два месеца исплатили помоћ од око 70.000 динара.

Последњу понуду да му исплате још око 5. 000 евра за трошкове још два месеца бањског лечења Стефан није прихватио. У Леонију кажу да је на крају дошло до прекида у комуникацији, па му после четири продужетка уговора, девет месеци након повреде, нису понудили нови и да је од њих све време тражио обештећење.

О кривици и трошковима одлучиваће суд.

Рудари Ресавице позвали Вучића у посету

Извор: Тањуг

Синдикат радника Јавног предећа за подземну експлоатацију угља (ЈП ПЕУ) Ресавица захвалио је данас премијеру Србије Александру Вучићу што је влада издвојила 1,5 милијарди динара за исплату сменског рада рударима и позивају га да посети ово предузеће.

"Издвојена додатна средства из буџета Републике решила су дугогодишњи проблем сменског рада у нашем предузећу", наводи се у писму, које је потписао председник Синдиката Небојша Миленковић.

"Рудари нису људи који се разумеју у високу политику, они само раде најтежи и најопсанији посао у држави, али свакако разумеју и цене Ваше залагање, енергију и одлучност да им помогнете, да останемо, радимо и живимо у пасивним крајевима Србије", пише у писму.

"У то име, а знајући да је Влада на чијем сте челу, највише урадила до сада за наше предузеће, још једном се искрено захваљујемо и позивамо Вас да будете наш гост када Вам то време и обавезе дозволе", стоји у писму.

Реч је о средствима које је 29. децембра на рачун ЈП ПЕУ уплатило Министарство рударства и енергетике решењем Владе Србије из текуће буџетске резерве.

Генерални директор ЈП ПЕУ Стеван Џелатовић рекао је раније Тањугу да је исплата рударима за сменски рад, почела 16. јануара.

"Исплата ће трајати мало дуже јер се ради о око 4.000 људи али се надамо да ћемо до 1. фебруара исплатити све раднике", рекао је Џелатовић.

Ради се о дуговањима рударима из периода 2007 - 2014. године, због којих је у ЈП ПЕУ било велике пленидбе од стране судских извршитеља, који су пленили све од ископаног угља, рударске грађе и опреме до ствари у канцеларији директора и продавали их далеко испод тржишне цене, "да би се пре свега намирили адвокати".

Џелатовић је, недавно рекао Тањугу, да су рудници ЈП ПУ "прошле године произвели 540.000 тона угља, а ове године је планирана производња од 580.000 тона".

Ове године почећемо и са процесом затварања нерентабилних рудника: Вршке чуке, Јасеновца, Боговине и Ибарских рудника, рекао је Џелатовић.

Процес затварања тарјаће око три до пет година, додао је Џелатовић.

Треба извадити сав угаљ из тих рудника, опрему, збринути раднике, објаснио је Џелатовић и додао да се у Вршкој чуки већ нема шта копати.